

Микола Вишняк

Журба

Немов на небі зірка, не згасаю,
Коли думки у спомин потягли.
У час вечірній друзів пригадаю,
Які в Афганістані полягли.
Та де ж ви, де ж ви, хлопці молодії?
У спогадах живі і у піснях,
А що, коли до Бога мої мрії,
Але ж там свій бог, там живе Аллах.
А я бачу вас, а я кличу вас,
Мої ви хлопці-побратими,
Ви закопані в могили,
Але ви завжди тут з нами,
Із живими, із братами.
Розкинулася журба, неначе море,
І чорна хмара тут лише одна.
Так що ж, братки, коли це наше горе,
То третій тост ми вип'ємо до дна.

Василь Загороднюк

У льолі білій бігла боса,
Сліди горнулися до хвиль.
Твоя краса простоволоса
Мільйонами біліла миль.
І ховалась в сиваській імлі,
Спинивши спекотою час.
Ми втішались, як діти малі,
Бо весь світ забувся про нас.
Із тобою прибігла вода,
Між губами крапля тремтить...
Ти красива така й молода...
Пригубила ж краплю блакити.

Сутужно стало Сивашу,
Мороз не розжене ніяк.
Уже весну я попрошу,
Щоб розтеплівся цей козак.
І розшумілись острівці,
Які ледь-ледь з води ростуть.
Материнки сиваські ці
Показують свою могуть.
Вже чайка голос подає,
Чомусь бентежачись на мить.
І чує щастя в цім своє,
І лід, буркочучи, тріщить.

Загадки

Мені так боляче було,
Як жалось моє стебло.
Серпом урізали, як слід,
І я перетворивсь на сніг...

(Колосок).

Мамо! Тату! Ось на дах
Хоче сісти білий птах.
Подружитися хотів -
Він за вітром полетів.
Наздогнать його не зміг.
Що було це?
Може...?

(Сніг).

Маю літер я доволі,
Наче колосків у полі.
Хто абетку добре знає,
Залюбки мене читає.

(Книжка).

Мов зозуля, я співаю,
Тільки довшу пісню маю.
(Півень: «Ку-ку-рі-ку!»).

Владимир Копачинский

Высоцкому посвящается

Хватаю я, Володька, эстафету,
Ты мне теперь как друг, как брат.
Хочу по жизни я предстать поэтом,
Хочу тебя достойным стать!

Не надо мне совсем наград, не надо,
Агладисментов с детства не терплю.
Все неприятности в меня - как градом,
Но нахожу я силы и пою.

Разволновала сердце твоя песня,
Тревожит душу радостно твой стих.
Вот если б можно быть с тобою вместе,
Вот если б ты вернулся хоть на миг.

Ты бы увидел снова, снова
Себя по телевиденью, в кино,
Пошел бы творческой дорогой,
Ведь это нам не все равно.

Но ты, дружище, спишь. И спи спокойно,
Твой стих и песнь твоя не пропадут.
Они пройдут и Африкою знойной,
И вечной мерзлотой они пройдут.

Злата Проценко

Тарасова мрія

Різні часи на Україні бували:
Коли жили мирно, коли убивали.
У крові й неволі жив люд український.
У розбрат лихий і Він народився.
Тарас його звали - велика Людина.
З талантом від Бога, Він - гордість донині.
Його неможливо описати словами...
За рідну країну боровся роками.
Писав для землі, нашої неньки,
Хотів зберегти полонини рідненькі,
Від вражих крадіжок біленькі хатки,
Від злої недолі батьківські достатки.
Із малечку хлопцем шукав кращу долю,
Для себе мало й для народу.
Не міг він дивитись на жак той нестерпний,
Свій біль виливав у майбутні шедеври.
Твори Шевченка про сні України,
Про сльози батьківські, про смертні години.
Про те, що повинні на захист всі стати,
Боротись, поборювати, гуртом змагатись.
І скільки Він жив - за волю стояв,
Козацькому роду заста жадав.
Бо знав: зійде сонце, проснеться надія -
І врешті здійсниться Тарасова мрія.

Олег Олексюк

Світи нам, Конституції України

В своїм краю державний шлях верстаєм.
Нелегко йти. Але зове мета,
І день новий таки встає над краєм,
На українській обрії — світа!
За плином буднів свято знову стрінем,
Будуємо в трудах нове життя.
Світи нам, Конституції України,
Дорогу в світлоносне майбуття.

Голосок

Мій народ! Ти від мітингів, криків оглух,
Та й вітер-продисвіт притомився і вщух.
Цупкий плющ забував на гіллях калини,
До солодкого сну хилить віти родини.
Хто спить, той не знає,
Що лихо чигає
На всіх... —
То є гріх!
Із свого не глузуй, ситий раб чужака,
Не виростуть в зайця голки їжака,
Не зможе ведмідь на сопілці зіграти,
Не зможе когут солов'єм заспівати...
Не має душа до кінця очерствіти,
Не мають цуратися матері діти,
Бо з зернятка завжди зійде колосок.
Прислухайся: в тиші бринить голосок.

Новий день прийде

У душі струна бринить,
На очах сльоза блищить,
Долю свою не картай,
З нами пісню заспівай:

Сонце знов зійде
І Краса-Природа знову запашиць.
Новий день прийде:
Море, квіти й неба чистого блакить.

І коли в похмурий день
Кіт-воркіт стріля пісень,
І коли зів'яв розмай... -
Пісню з нами заспівай:

Сонце знов зійде
І Краса-Природа знову запашиць.
Новий день прийде:
Море, квіти й неба чистого блакить.

Літвінова Марина

Люблять читати дорослі і діти,
Вміють з книжками разом радіти.
Та щоб книжки зрозуміти,
Треба їх читати вміти.
Зрозуміти їх не зможеш,
То малюнок допоможе.
Книжечку кидать не можна -
Знає це дитина кожна.
Треба дітям усім знати,
Сторінки не загинати.
Мабуть знаєш це і ти, -
Книгу треба берегти!
Завжди книги добру вчать.
Нам на користь - треба знати!

Дербаль Анна

Книжку лагідно читаю,
Сторінки перегортаю.
Вона нова й веселенька,
І розумна, і гарненька.
Щоби книгу цю читати,
Треба кілька правил знати:
Не писати, не малювати,
Сторінки не виривати.
Ані зошити, ні ручки
В книзі цій не забувати.
Якщо трапиться це з вами,
Книгу порвете руками,
То ви часу вже не гайте,
А швиденько поспішайте
У лікарню книжкову.
Полікуйте там її,
І підклейте, обгорніть
Та в порядок приведіть.

Ібрагімова Сабіна
(2 клас)

Дуб - це моє життя. Він додає здоров'я і сили.
Я навіть біля нього Господа молю,
Щоб послав моїм рідним та близьким на-
снаги та витримки. Дуб для мене багато чого
значить: віра, життя, злагода, рідна Бать-
ківщина Україна, мир та щастя.

Жовнір Ксенія
(3 клас)

Дубок

Посадила в дворі жолудь,
Виріс маленький дубок.
Коли виросте могутній,
Буде нам всім холодою.
Будуть пташки там гніздитись,
Та співать свої пісні.
Їжачок прийде, для діток
Позбирає жолуді.

До нових звершень у Новому 2012 році!

<< Закінчення. Початок на 1-й стор.
лабораторії «Чиста криниця», проведено І фестиваль команд КВК «Кубок Добропілля».

Десятиліттями чекали, але саме у 2011 році було відремонтовано приміщення Чулаківської філії Голопристанської дитячої школи мистецтв, Круглоозерського сільського будинку культури, відновлено роботу Більшовицького сільського клубу (з бюджету Круглоозерської сільської ради виділено 400 тис. грн). З бюджету Великокардашинської сільської ради використано 97 тис. грн для заміни підлоги у Кардашинській бібліотеці-філії та капітального ремонту покрівлі у Малокардашинській бібліотеці-філії. Мають неабиякий розвиток у своїй туристичній діяльності садиби «зеленого» туризму Голопристанщини «Зелені хутори Таврії», «Чайка», «Марійкина садиба», «Збур'ївський Кут» та інші. Ведеться робота по впорядкуванню карти туристичних маршрутів та по створенню нових туристичних маршрутів історичними

місцями нашого благословенного краю.

За сприяння народного депутата України Олексія Журавка у січні Долматівська бібліотека отримала новенький нетбук.

На цей рік ми плануємо ще й проведення обласного фестивалю «Театральна весна», проведення конкурсу читців, фестивалю інтимної лірики, наради молодих літераторів.

Низка районних фестивалів перекочує з Голої Пристані на терени сільських рад району. Відновлюємо проведення фестивалю гармоністів та баяністів «Грай, гармонь». Він проходить у с. Бехтери.

Активно залучилися до співпраці члени Ради старійшин, які надають гарні поради щодо розвитку туризму, відродження культурно-мистецьких заходів, створення умов для реалізації здібностей і талантів обдарованих дітей і дорослих Голопристанщини.

На нас чекають нові звершення, що принесуть щастя і радість для фестивальної столиці Херсонщини – Голої Пристані.

Олег ОЛЕКСЮК, начальник відділу культури і туризму РДА.

Українець у Польщі

Генка займався незначним бізнесом. Однак не завжди мав змогу придбати більш-менш пристойний товар. Ніби й збитків не ніс, проте кінці з кінцями майже не сходилися. Порадився з досвідченими продавцями. Ті порекомендували зі своїм крамом податися до Польщі, адресами забезпечили. З'їздив декілька разів, познайомився з окремими лоточниками. Привозив на замовлення дещо дефіцитне, мав певну вигоду. Повеселів, рідній тітці, бо мати рано пішла з життя, розповів про заробіток. А та подумала про доньку, що влаштувалася десь працювати за мізерну платню.

- Ти, Гено, - каже, - взяв би наступного разу з собою нашу Наталю. Знайду чим її завантажити, нехай вторгує свіжу копійчину. З тобою не страшно відпускати.
- Я не проти, якщо вона згодиться - поїдемо.

Через декілька днів відправилися за кор-

дон. Двоюрідній сестрі, крім речей на продаж, мати виділила грошей лише в один бік, звідти, мовляв, буде за що повернутися.

У великому місті на ринку брата зустрічали продавці butikів, дрібні бізнесмени. Визначили місця для «пана», домовилися за ціни. Він швидко спродався, придбав необхідне для перевезення додому, вештався по базару. Пора б збиратися назад, так Наталя заклала на одній точці. На її пакуночки позирала скося й проминали. Ніхто нічого навіть не спитав.

Дівчина у відчаї ламала руки - повертатися немає за що!

- Чого розкисла? - здивувався Генка, - доберемося, не рюмсай, щось придумаємо.

- Це ж не в своїй країні, - ридала, - всюди незнайомці, ще й мови не знаю.

- Стий мовчки, не хлюпай носом, я відлучусь ненадовго. Замислився на хвилину, усміхнувся й подався до знайомого панича:

- Виручи, друже, знайди мені терміново великого капелюха й гітару, поверну і за все заплачу.

- Прямо зараз? - перепитав той.

- Еге ж, позаріз потрібно.

На людному місці з гітарою в руках, капелюхом на асфальті співав бравий парубок. Виконані м'яким баритонем, з душею, пісні зачіпали перехожих за живе. Окремі зупинялися, щоб послухати наступних мотивів. Байдужими ніхто не залишався, ки-

дав гроші. «Актор» вдарив по струнах, пританцююючи видав: Ой, Марічко, чичері, чичері, чичері, Розчеши мя кучері, кучері, кучері.

Немолода пара поклатла кілька «папірців» до купи, попросила повторити. Виконав прохання із задоволенням. Послухати українських та польських наспівів зібралася чимало охочих. Години через дві виконавець розкланявся, щиро подякував панам і панянкам. Повернув взяті напрокат речі, розплатився. Порахував заробіток - близько трьохсот доларів.

З'явився перед Наталкою:

- Ось тобі гроші. Викинь свої антени, бо вони тут нікому не потрібні, та не кажи матері, що не продала.

- Геночко! - схлипнула, де таку суму взяв? Як вдалося заробити?

- Чи я не українець? - ственув плечима.

Марія ЯРОВА, член Національної Спілки журналістів України.